

ท 3916



หน้า 7

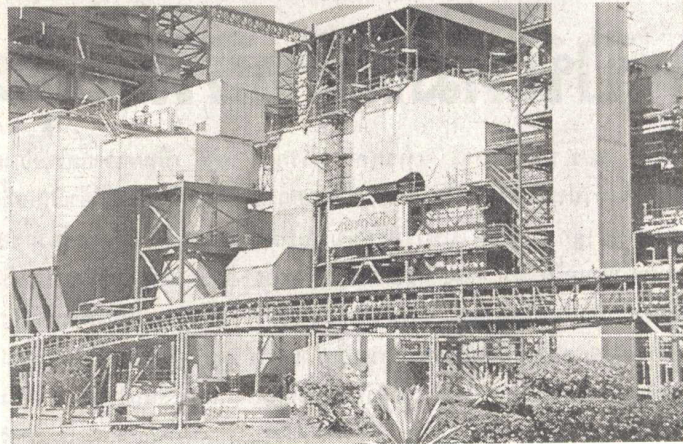
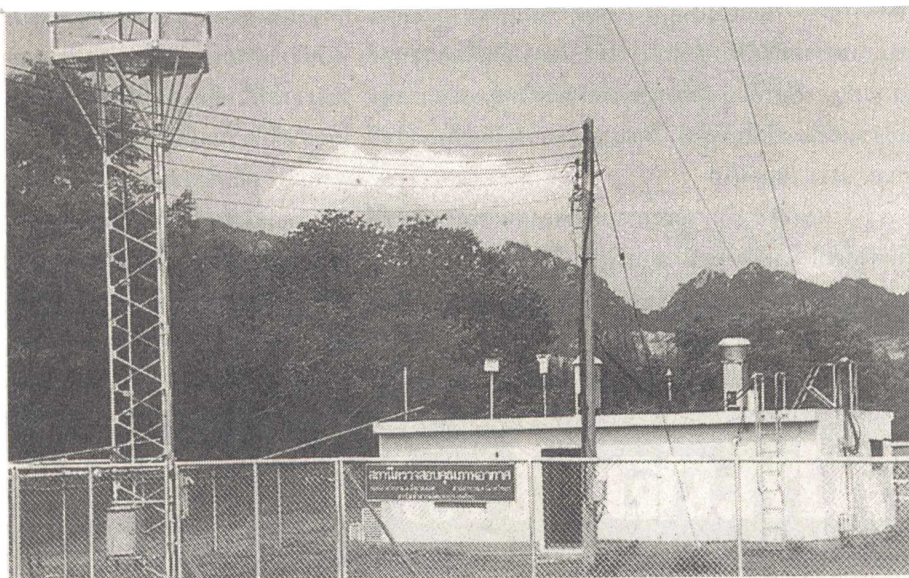


# แม่เหาะ...โรงไฟฟ้าไร้สาร(พิษ)? 23 ปีผลิตไฟฟ้าและผลกระทบ

ทีมเดลินิวส์ 38  
รายงานโดย...ภาพร พานิชชาติ  
E-mail y\_38@dailynews.co.th

**การติดตั้งเครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์**

เครื่องที่	เริ่มก่อสร้าง(พ.ศ.)	วันเริ่มใช้งาน
4	2540	14 กุมภาพันธ์ 2543
5	2540	14 กุมภาพันธ์ 2543
6	2540	7 ธันวาคม 2542
7	2540	7 ธันวาคม 2542
8	2537	26 พฤศจิกายน 2540
9	2537	17 กันยายน 2540
10	2537	28 มีนาคม 2541
11	2537	30 มกราคม 2541
12	2536	2 พฤษภาคม 2538
13	2536	18 กันยายน 2543



**นับ** ตั้งแต่โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัด  
ลำปาง เริ่มเดินเครื่องครั้งแรกปี  
2521 จนถึงปัจจุบัน โรงไฟฟ้าแห่งนี้ได้ผลิต  
กระแสไฟฟ้ามาแล้วถึง 28 ปี และนั่นหมายถึง  
ระยะเวลาที่ชาวบ้านต่อต้านโรงไฟฟ้าแห่งนี้เช่นกัน  
โรงไฟฟ้าแม่เมาะ ตั้งอยู่ในอำเภอแม่เมาะ  
มีพื้นที่เต็มโครงการประมาณ 150 ตารางกิโลเมตร

ใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าไว้ใช้ในโครงการก่อสร้าง  
เขื่อนภูมิพล ครั้งแรกสร้างขึ้นเมื่อปี 2501 จำนวน 2 เครื่อง มีกำลังผลิต  
เครื่องละ 6.25 เมกะวัตต์ เริ่มผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ปี 2503

ขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเพิ่มเติม จน  
กระทั่งวันที่ 1 สิงหาคม 2515 รัฐบาลก็ได้มีมติอย่างเป็นทางการให้การไฟฟ้า  
ฝ่ายผลิต (กฟผ.) ขยายโรงไฟฟ้าเพิ่ม

การขยายโรงไฟฟ้าได้เริ่มขึ้นเมื่อปี 2518 โดยก่อสร้างเพียง 3 เครื่อง  
แต่เพราะความต้องการใช้ไฟฟ้ามีมากขึ้น จึงได้ก่อสร้างเพิ่มเติมเป็น 13 เครื่อง  
ในปัจจุบัน มีกำลังผลิตทั้งหมด 2,625 เมกะวัตต์

ให้ความสว่างแก่คนในภาคเหนือทั้งตอนบนและตอนล่าง  
และเชื่อมโยงไปภูมิภาคอื่น ๆ ทั่วประเทศ...

แต่เนื่องจากสถานที่ก่อสร้างโรงไฟฟ้าแม่เมาะเป็นที่ราบสลับภูเขา ทั้ง  
สามทิศเหนือ ตะวันออก และใต้ มีภูเขาล้อมรอบ ลักษณะภูมิประเทศแบบนี้  
ทำให้เกิดความกดอากาศสูง อุณหภูมิมีภาวะผกผัน ทำให้อากาศเคลื่อนตัวช้า

มลพิษที่เกิดจากการเผาถ่านหิน ฝุ่นพิษ กลิ่นเหม็น และเสียงดัง  
ที่เกิดจากการระเบิดเหมืองหิน เพื่อนำถ่านหินมาเป็นเชื้อเพลิงโรงไฟฟ้า ถ่ายเท  
ออกไปที่อื่นไม่สะดวก ชุมชนที่อยู่รอบ ๆ เสี่ยงความเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจนเป็นเหตุให้ชาวบ้านออกมาเคลื่อนไหวต่อต้าน  
โครงการนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1-3 ตุลาคม 2535 ในครั้งนั้นได้เกิด “ฝน  
กรด” ตกลงมา ทำให้ชาวบ้านในเขตตำบลบ้านดง ตำบลสบป่าด และตำบล  
นาสัก อำเภอแม่เมาะ ได้รับความเดือดร้อนกันอย่างหนัก

ทุกคนจะมีอาการคล้ายคลึงกัน คือ หายใจไม่ออก คันตามตัว เป็น  
ผดผื่น เกาติง และเจ็บคอ พิษผลทางการเกษตรเหี่ยวเฉาตาย หรือที่ไม่ตาย  
ก็ไม่ออกดอกออกผล ส่วนสัตว์ก็ล้มตาย

“ฝนกรด” ที่ว่าเกิดจากก๊าซ “ซัลเฟอร์ไดออกไซด์” ที่เกิดจากการ  
เผาไหม้ของถ่านหินลิกไนต์ลอยขึ้นไปในอากาศทำปฏิกิริยากับละอองน้ำเล็ก ๆ ใน  
อากาศ เกิด “กรดซัลฟิวริก” เจือจาง ตกลงมาจึงกลายเป็นฝนกรด หรือในวันที่  
ไม่มีฝน ก็จะเกิดฝุ่นละอองผสมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ลอยอยู่เป็นประจำ

ฝนกรดได้สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับทุกประเทศอุตสาหกรรม จาก  
ผลการวิจัยของนักวิจัยญี่ปุ่นพบว่า 70% ของกรดซัลฟิวริกที่ปนอยู่ในน้ำฝนเกิด  
จากโรงงานอุตสาหกรรม และอีก 30% เกิดจากธรรมชาติ

สำหรับก๊าซ “ซัลเฟอร์ไดออกไซด์” (Sulfurdioxide) เป็นก๊าซไม่มี  
สี ไม่มีไฟ มีระดับความเข้มข้นสูง จะมีกลิ่นฉุนและแสบจมูก ทำให้เกิด  
อันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ เช่น ก่อให้เกิดโรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง

ถึงแม้ กฟผ. จะควบคุมการเดินเครื่องผลิตกระแสไฟฟ้าอย่าง  
เคร่งครัด หลังจากเกิดเหตุการณ์ฝนกรดปี 2535 แต่ก็ได้เกิดเหตุการณ์ขึ้นอีกครั้ง  
เมื่อวันที่ 17-18 สิงหาคม 2541

เพราะเครื่องกำจัดซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่ง กฟผ. ได้ติดตั้งไว้หลัง  
จากเกิดปัญหาในครั้งแรกเกิดชำรุดต้องหยุดซ่อมฉุกเฉิน ประกอบกับในวันเกิด  
เหตุฟ้าปิด สภาพอากาศแปรปรวน

**ชาวแม่เมาะจึงต้องผวาซ้ำอีกครั้ง !!!**

และล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม 2542 ก็ได้เกิดปัญหาพิษผลทางการ  
เกษตรมีสภาพเหมือนถูกไฟไหม้ เหี่ยวเฉาตายหลายพันไร่ แต่ กฟผ. อ้างว่า  
สาเหตุที่พืชผลตายเกิดจากสภาพอากาศที่หนาวจัด ไม่ได้เกิดจากก๊าซซัลเฟอร์  
ไดออกไซด์ จึงไม่อาจจับขูดความเสียหายที่เกิดขึ้นได้

ไม่เพียงวิกฤติหนัก ๆ 2-3 ครั้ง แต่ปัญหาที่ชาวแม่เมาะประสบเล็ก  
บ้างใหญ่บ้างเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ส่งผลให้ชาวบ้านไม่เชื่อใจ กฟผ.  
มวลชนแม่เมาะยังคงเดินหน้าต่อต้านโรงไฟฟ้ามาอย่างต่อเนื่องจนถึง  
ปัจจุบัน ถึงแม้ กฟผ. จะจัดสรรแนวทางการแก้ไขปัญหา และควบคุมมลพิษที่  
เกิดขึ้นแล้วก็ตาม แต่ปัญหายังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อย ๆ  
หรือชาวแม่เมาะจะต้องเผชิญปัญหาที่ไร้ทางแก้ต่อไป ???

# ประโยชน์บนน้ำ ตาของชาวบ้าน

**ปัญ** หาของโรงไฟฟ้าแม่เมาะที่ส่งผล  
กระทบกับชาวบ้าน ทำให้ชาวแม่เมาะ  
ไม่อาจยอมรับได้ เพราะนั่นหมายถึงผลกระทบ  
ทางด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ และที่สำคัญคือ  
ปัญหาด้านสุขภาพของชาวแม่เมาะเอง ถึงแม้  
โรงไฟฟ้าแห่งนี้จะทำประโยชน์ให้กับผู้คนที่ตาม

ความจริงของปัญหาที่ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรง ไม่ได้เกิด  
จากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่มาจากการเผาไหม้ของถ่านหินลิกไนต์ซึ่งเป็น  
เชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าแต่เพียงอย่างเดียว

แต่ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เป็นเพียงส่วนหนึ่งในหลายปัญหาที่เกิดขึ้น  
กับคนที่นี่ หนึ่งในหลายปัญหา... ที่คุกคามชีวิตความเป็นอยู่มาตั้งแต่วันแรก  
ของการเดินเครื่องผลิตไฟฟ้า

เริ่มตั้งแต่ฝุ่นที่เกิดจากการทำเหมืองขุดถ่านหิน ควันพิษที่เกิดจาก  
การสันดาประหว่างถ่านหินกับอากาศของถ่านหินที่ไม่ได้คุณภาพตามต้องการ  
และถูกนำไปทิ้ง รวมถึงกลิ่นที่มาทับควันพิษ

ทั้งฝุ่น ควันพิษและกลิ่น จะฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศเป็นเวลานาน  
เวลามีลมแรงจะพัดลงเหล่านี้ไปไกลลิบ

ชาวบ้านที่อยู่ในรัศมีไม่เกิน 10 กิโลเมตรเจอเต็ม ๆ !

ชาวบ้านไม่มีอากาศบริสุทธิ์ที่จะหายใจ ถ้าสูดนายศรีระเกษ สนาม  
แกนนำชาวบ้าน ได้ออกมาเปิดเผยว่า พบชาวบ้านจาก 3 หมู่บ้านประกอบ  
ด้วย บ้านหัวฝาย ตำบลหางดง บ้านหางสูง และบ้านห้วยเป็น ตำบลแม่เมาะ  
ซึ่งอยู่ใกล้โรงไฟฟ้ามากที่สุดป่วยเป็นโรคนิวโคโมโลซิส

ลักษณะโรคจะเกิดการอักเสบที่ปอด และได้รับคำยืนยันจากแพทย์  
ว่าเป็นโรคที่ได้รับผลกระทบจากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และฝุ่นจริง ซึ่งอาจ  
จะส่งผลกระทบต่อชีวิตด้วย

ไม่เพียงเท่านั้น ยังพบชาวบ้านที่มีอาการคล้ายคลึงกันอีก 115 ราย  
แต่ยังไม่ได้รับการตรวจอย่างเป็นทางการ และอีก 2,907 ราย ตกอยู่ในความ  
เสี่ยงที่เป็นโรคนี

นายนฤตล สุชาติพงษ์ ตัวแทนชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ ยังแจ้งว่า  
สิ่งที่น่าห่วงที่สุดก็คือ พบเด็กอายุไม่ถึง 10 ขวบ มีอาการ "เป่าปอดไม่  
ผ่าน" หรือสมรรถภาพปอดลดลง 1 ใน 3

อาการแบบนี้เป็นต้นเหตุของโรคร้าย...

พุดง่าย ๆ มะเร็งถามหาตั้งแต่อายุน้อย ?

ล่าสุดผลการวิจัยของ น.ส.กลิ่นประทุม ปัญญาปิง และนายณรงค์  
คำคล้าย เรื่อง "ภาวะฝนกรดในแอ่งเชียงใหม่และแอ่งแม่เมาะ" ซึ่งได้รับการ  
สนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ระบุว่า

แอ่งแม่เมาะจะมีลมพัดแปรเปลี่ยนในทุกเส้นทาง แหล่งมลพิษมา  
จากกระบวนการผลิตของโรงไฟฟ้าแม่เมาะ และการทำเหมืองลิกไนต์ ทำให้  
เกิดฝุ่นและซัลเฟอร์กระจายในชั้นบรรยากาศ

เกิดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งตรวจพบมากในบ้านหัวฝาย บ้าน  
สบเมาะ บ้านสบป่าด และบ้านแม่จาง มีค่าเฉลี่ย 2,293 ไมโครกรัมต่อลูก  
บาศก์เมตร ในขณะที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่เกิน 1,300 ไมโครกรัม

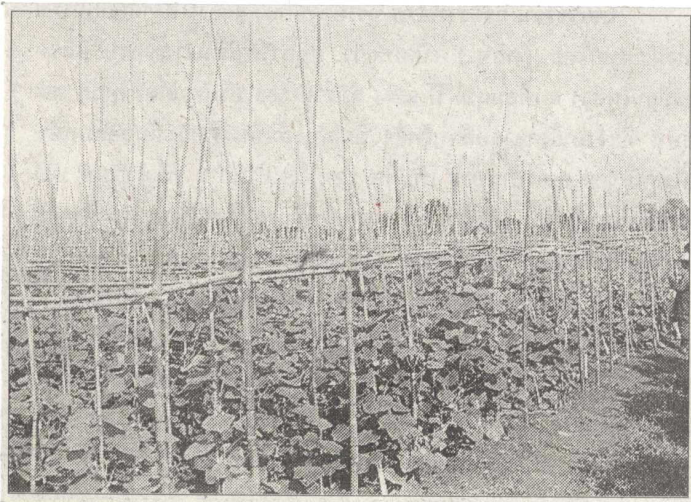
ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์สูงกว่ามาตรฐานเกือบเท่าตัว !!!

ส่งผลให้ชาวบ้านล้มป่วยและพืชผลทางการเกษตรเสียหายได้

คุณภาพน้ำฝนและคุณภาพดินมีความเป็นกรดปานกลาง แต่บางจุด  
มีความเป็นกรดสูง โดยเฉพาะในช่วงที่ระบบท่อกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์  
เกิดแตกรั่วจากการทำเหมืองลิกไนต์

นอกจากนี้ชาวบ้านยังเดือดร้อนจากเสียงดังสนั่นซึ่งเกิดจากการ  
ระเบิดหิน เสียงจากเครื่องจักรกล และเครื่องขนดินในเหมืองถ่านหิน ชาวบ้าน  
ไม่มีที่ดินทำกินเพราะถูกเวนคืนเพื่อนำไปทำเหมืองและที่ทิ้งดิน

ที่ดินที่มีอยู่ก็ไม่มีคุณภาพ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากมลพิษต่าง ๆ  
ไม่สามารถเป็นแหล่งอาหารได้ จนกระทั่งได้รับการกล่าวขานว่า



แม่เมาะเป็นแหล่งปลูกกระเทียมที่หัวเล็กที่สุดในประเทศไทย แต่จะเล็กที่สุดในโลกหรือไม่ก็ยังไม่มีใครยืนยัน

ที่เคยจับปลาในห้วย หนองจั้นมากินก็ทำไม่ได้แล้ว พืชผักในบางฤดูก็ไม่กล้ากินเพราะกลัวมีสารพิษตกค้าง

นอกจากนี้ยังขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะในหน้าแล้ง เพราะกิจการของโรงไฟฟ้าจะผันจากแหล่งน้ำที่มีอยู่เข้าไปใช้ในโรงไฟฟ้าจำนวนมาก ประการสุดท้ายชาวบ้านขาดอาชีพและรายได้ เมื่อถูกเวนคืนจนไม่มีที่ทำกิน ชาวบ้านต่างหวังที่จะเข้าไปทำงานในโรงไฟฟ้าตามที่มีการโฆษณาชวนเชื่อไว้ตั้งแต่แรก

แต่ก็ต้องผิดหวัง เพราะชาวบ้านได้เข้าไปทำงานเพียง 100 กว่าคน หรือเพียง 5% จากจำนวนคนงานทั้งหมด 48,000 คน ที่ทำงานในโรงไฟฟ้าเท่านั้น

ถึงแม้กฟผ.จะแก้ไขปัญหาก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ด้วยการทุ่มงบประมาณนับหมื่นล้านบาทเพื่อติดตั้งเครื่องดักจับก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ พัฒนาโรงงานและการผลิตจนได้รับรองมาตรฐาน ISO 14001 และ ISO 9002

เพื่อแสดงให้เห็นว่าโรงไฟฟ้าแม่เมาะผลิตไฟฟ้าที่มีคุณภาพดีที่สุดใน...

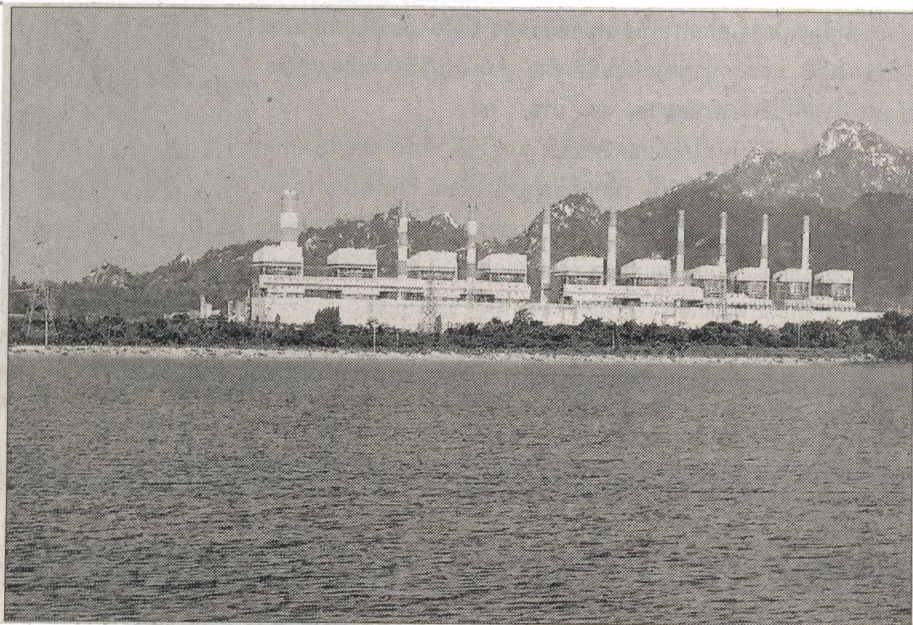
ให้เงินช่วยเหลือตั้งกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตในวงเงิน 50 ล้านบาทให้ชดเชยผลกระทบที่เกิดขึ้น และทุ่มงบฯทางด้านมวลชนสัมพันธ์อย่างหนัก แต่ก็ยังมีอีกหลายปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่รู้ปัญหาจริง หรือรู้แต่บิดเบือนความจริง

ถึงเวลานี้คงยากที่จะเรียกร้องเอาวิถีชีวิตแบบเดิม ๆ ของชาวแม่เมาะคืนมา !!!

### เร่งพัฒนาระบบการผลิต

กฟผ. ได้เร่งพัฒนาระบบการผลิตเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบเหมือนในอดีต โดยมีการนำระบบการผลิตมาตรฐาน ISO 9002 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐาน ISO 14001 ระบบการจัดการชีวนามัย และความปลอดภัยตามอนุกรรมการ มอก.18000 เข้ามาใช้งาน โดยได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน ISO 9002 งานระบบลำเลียงถ่านหินลิกไนต์ เครื่องที่ 4-13 จากสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสไอ (สรอ.) เมื่อเดือนตุลาคม 2542

ส่วนมาตรฐาน ISO 14001 กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ซึ่ง กฟผ. ได้พยายามเพื่อให้โรงไฟฟ้าแม่เมาะเป็น GREEN ELECTRICITY



# 4- จริงหรือเท็จอยู่ที่กฟผ.(จบ)

**ก**ารเคลื่อนไหวของชาวแม่เมาะ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยออกมาจากโรงไฟฟ้า รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการทำเหมืองลิกไนต์ ทำให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ต้องเร่งหามาตรการแก้ไขโดยเร็ว

นายอำนาจ โชติช่วง ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ กฟผ. บอกว่า ผู้บริหาร กฟผ. ได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีโครงการติดตั้งเครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์

โดยเริ่มติดตั้งเครื่องแรกตั้งแต่ปี 2538 และทยอยติดตั้งในเครื่องผลิตไฟฟ้าเครื่องที่ 4-13 และเปิดใช้งานครบทุกโรงแล้วตั้งแต่ปี 2543

ส่วนเครื่องที่ 1-3 ไม่ได้ติดตั้ง เพราะเป็นเครื่องเก่ามีกำลังการผลิตต่ำ ปัจจุบันได้หยุดใช้แล้วเนื่องจากปริมาณไฟฟ้าสำรองภายในประเทศในขณะนี้มีความต้องการ

กฟผ. ยืนยันว่า เครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ติดตั้งมีประสิทธิภาพสูง สามารถกำจัดได้ถึง 95% ก่อนจะปล่อยออกมา กฟผ. ยังได้ติดตั้งระบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่อง

คาดว่าภายในปี 2544 จะควบคุมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ได้มากกว่า 95%

หลักการการทำงานของเครื่องก็คือ ก๊าซที่เกิดจากการเผาไหม้ของลิกไนต์ ไหลเข้าไปยังหอกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ จากนั้นก๊าซจะปะทะและตกลงเข้ากับน้ำหिनปูนที่ฉีดออกมา

ก๊าซและน้ำหिनปูนจะทำปฏิกิริยากัน ทำให้ก๊าซที่เหลือมีซัลเฟอร์ไดออกไซด์น้อยมาก ก่อนปล่อยออกมาสู่ชั้นบรรยากาศ

แต่เพื่อความมั่นใจ จึงได้ติดตั้งจุดตรวจวัดค่าความเข้มข้นของก๊าซไว้ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ถึง 12 จุด เพื่อควบคุมปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยออกมาต้องไม่เกิน 0.3 พีพีเอ็ม (เฉลี่ยใน 1 ชั่วโมง) หรือไม่เกิน 1,300 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามมาตรฐานที่กรมควบคุมมลพิษกำหนดไว้

นอกจากนี้ยังมีมาตรการเสริมในระยะสั้น โดยซื้อถ่านหินคุณภาพดีมาใช้เสริมในฤดูหนาวซึ่งเป็นช่วงที่อากาศแปรปรวนซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ได้ รวมถึงการใช้น้ำมันดีเซลกำมะถันต่ำเป็นเชื้อเพลิงทดแทน

สำหรับปัญหาฝุ่นด้านหินที่รั่วออกจากระบบลำเลียงก่อนเข้าสู่เครื่องผลิตไฟฟ้า ฝุ่นนี้เข้าหลังการผลิต รวมถึงฝุ่นจากการทำเหมือง

โรงไฟฟ้าแม่เมาะก็มีการติดตั้งเครื่องดักจับฝุ่นโดยใช้ไฟฟ้าสถิตแรงสูง ซึ่งจะลดปริมาณฝุ่นได้ถึง 98-99% มีการติดตั้งระบบพ่นน้ำเพื่อป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจาย

ควบคุมไม่ให้มีค่าความเข้มข้นไม่เกิน 400 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ควบคุมฝุ่นจากการลำเลียงลิกไนต์จากเหมืองด้วยสายพานลำเลียงซึ่งมีฝาครอบ และฉีดพรมน้ำเพื่อลดฝุ่นจากการวิ่งของรถบรรทุก

เครื่องกำเนิดไฟฟ้าในโรงไฟฟ้าจะทำให้เกิดปัญหาคืนเสียงความถี่ต่ำ โรงไฟฟ้าแม่เมาะจึงได้ติดตั้งระบบเก็บเสียง ส่วนเสียงจากเครื่องจักรในเหมืองลิกไนต์ ก็ได้สร้างแนวกำแพงและปลูกต้นไม้เพื่อดูดซับเสียง

ผลการตรวจวัดอยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อชุมชน ?

ซ้ำแล้วที่เกิดจากการเผาถ่านหินจะนำไปฝังกลบตามหลักวิชาการ

ภายในบ่อเหมือง มีมาตรการป้องกันการซึมผ่านไปยังแหล่งน้ำธรรมชาติ สำหรับกรณีที่บ้านแม่เมาะออกมาแล้ว พบชาวบ้าน 3 รายป่วยเป็นโรคนิ่วโคโมโลซิสซึ่งแพทย์ยืนยันว่าเกิดจากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์และฝุ่นจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ

ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ กฟผ. กล่าวยืนยันว่า ปัจจุบันนี้โรงไฟฟ้าแม่เมาะมีการตรวจวัดคุณภาพมลพิษที่ปล่อยออกมา ไม่ให้เกิน

มาตรฐานซึ่งมีการควบคุมและตรวจสอบโดยกรมควบคุมมลพิษอยู่ตลอดเวลา

**ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงไม่มาเกิดจากโรงไฟฟ้า ?**

พร้อมกับการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อบริการประชาชน กฟผ. ได้ฟื้นฟูสภาพเหมืองแม่เมาะที่หมดการใช้งานแล้ว ตรวจสอบภาวะแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ยังได้ศึกษานิวเคลียร์และสิ่งแวดล้อมหลายด้าน เพื่อวางมาตรการป้องกัน รวมทั้งแก้ไขและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไป ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ที่สุด

**ถ้าทำได้อย่างที่คุยคุณภาพชีวิตชาวแม่เมาะคงดีขึ้น !!!**